

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobkyně: **M. Z.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 5. 2015, č. j. MHMP 809745/2015, ze dne 14. 5. 2015 č. j. MHMP 829768/2015 a ze dne 19. 5. 2015, č. j. MHMP 848871/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2015, č. j. 10 A 111/2015 – 87,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví uvedeným usnesením Městský soud v Praze zastavil pro nezaplacení soudního poplatku řízení o žalobě, jíž se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo z části změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10, odboru stavebního, ze dne 29. 10. 2014, č. j. P10-113786/2014, sp. zn. ST 113785/2014/Ga, kterým byla žalobkyni uložena pořádková pokuta. Proti tomuto usnesení brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, protože pouze v takovém případě může být meritorně projednána, přičemž shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Z § 40 odst. 2 s. ř. s. plyne, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] V posuzovaném případě městský soud doručoval napadené usnesení stěžovatelce do vlastních rukou. Z doručky založené na č. l. 89 spisu městského soudu je zřejmé, že písemnost byla stěžovateli doručena v pondělí 11. 1. 2016. Dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti uplynula v pondělí 25. 1. 2016, neboť tento den se svým označením shoduje se dnem doručení rozhodnutí krajského soudu, který je určující pro počátek lhůty. Stěžovatelka odeslala kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu e-mailem bez elektronického podpisu až dne 16. 2. 2016. Následně ji potvrdila písemným podáním totožného obsahu, které bylo dne 19. 2. 2016 předáno držiteli poštovní licence a dne 22. 2. 2016 doručeno Nejvyšším správnímu soudu.

[6] Kasační stížnost byla podána 16. 2. 2016, tedy po marném uplynutí lhůty k jejímu podání. Proto ji Nejvyšší správní soud odmítl jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu